

สารบัญ

หน้าปก	
หน้าปกใน	
หน้าหลังหน้าปกใน	
คำนำ	
ความนำ	๓
แถลงการณ์เรื่อง มติคณะรัฐมนตรีให้ประกาศรัฐนิยม ให้ใช้ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ	๖
สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี	๕
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๑ เรื่อง การใช้ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ	๑๒
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๒ เรื่อง การป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ	๑๓
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๓ เรื่อง การเรียกชื่อชาวไทย	๑๕
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๔ เรื่อง การเคารพธงชาติ เพลงชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมี	๑๖
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๕ เรื่อง ให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภค บริโภค ที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย	๑๕
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๖ เรื่อง ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ	๒๑

Yne

ประมวล วิธีเขียน เล่ม ๑

พ.ย. ๒๕๓๑

- ฉบับที่ ๑ เรื่องการไร้ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ
- ฉบับที่ ๒ เรื่องการป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ
- ฉบับที่ ๓ เรื่องการเรียกชื่อชาวไทย
- ฉบับที่ ๔ เรื่องการเคารพธงชาติ เพลงชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมี
- ฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้ เครื่องอุปโภค บริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
- ฉบับที่ ๖ เรื่องทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ

กรมโฆษณาการ

๒๘๔๖

TULIB

3 1379 00190552 1

ประมวลรัฐนิยม

เล่ม ๑

กรมโฆษณาการ

อธิบดีกรมโฆษณาการ

๒๑ ส.ค. ๒๕๔๓

๗

๑๖๖

๑๔๖๘

๗๑๑๔

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พานิชกุลผล ถนนสำเพ็ง พระนคร

นายปอง ทรัพย์สุนทร ผู้พิมพ์โฆษณา

๑๘ / ๕ / ๒๔๘๒

คำนำ

กรมโฆษณาการได้จัดรวบรวมบรรดารัฐนิยาม
ที่ได้ประกาศแล้ว ๕ ฉบับ พิมพ์เป็นเล่มขึ้นให้
ชื่อว่า "ประมวลรัฐนิยามเล่ม ๑" จำนวน ๑๐,๐๐๐
เล่ม และแจกจ่ายแก่ผู้มีโอกาสไปร่วมใน
งานกฐินพระราชทานของกรมโฆษณาการ ณ วัด
เสนาสนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๘๒
และได้จัดส่งส่วนที่เหลือจากงานไปให้จังหวัด
ต่าง ๆ ปรากฏว่า ประมวลรัฐนิยามเล่ม ๑ นี้
ยังแจกได้ไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร จึงได้จัดพิมพ์ขึ้น
อีกครั้ง ๑ เป็นจำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม และได้
เพิ่มเติมรัฐนิยาม ฉบับที่ ๖ เรื่อง ทำนองและ
เนื้อร้องเพลงชาติ อีก ๑ ฉบับ เพื่อแจกจ่าย
ต่อไป กรมโฆษณาการหวังว่า หนังสือเล่ม
นี้คงอำนวยผลให้ผู้ที่รับมีความเข้าใจในรัฐนิยาม
ดียิ่งขึ้น และปฏิบัติตนให้ต้องด้วยรัฐนิยามโดย
เคร่งครัด จักได้นำให้ประเทศชาติมีความวัฒนา
ถาวรยิ่งขึ้นโดยลำดับ

กรมโฆษณาการ

๑๘ ธันวาคม ๒๔๘๒

ความนำ

เนื่องจากประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
รฐนิยมใช้ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ
ซึ่งได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับ
พิเศษ เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๘๒ แล้ว และเนื่องจากสุนทรพจน์
ของนายกรัฐมนตรีที่กล่าวทางวิทยุกระจายเสียงแก่
ประชาชนชาวไทยทั้งมวลในอภิถันจิตสมัยแห่งงาน
เฉลิมฉลองวันชาติ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาฉบับเดียวกัน และประกาศสำนักนาย
กรัฐมนตรีว่าด้วยรฐนิยม ฉบับที่ ๒ เรื่องการป้อง
กันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ ซึ่งได้ประกาศเมื่อวัน
ที่ ๓ กรกฎาคม ศกนี้ นั้น รัฐบาลเห็นสมควร
ชี้แจงความหมายของรฐนิยมให้แจ่มชัดยิ่งขึ้น ดัง
ต่อไปนี้

หน้าที่ของรัฐบาลแม้จะมีหลายอย่างหลายประ
การ และมีวงกว้างขวางเพียงไร ก็ย่อมสรุป

ความลงใจ ว่าเป็นหน้าที่ที่ก่อสร้างความถาวร
วัฒนาให้แก่ประเทศชาติ

ความถาวรเป็นงานสำคัญยิ่ง ต้องทำก่อน แต่
 ความวัฒนานั้นก็จะละเลยเสียมิได้

จำเดิมแต่ประเทศไทยได้เข้าสู่ระบอบใหม่ รัฐบาลได้พยายามสร้างความถาวรให้สำเร็จลุส่งไป
 ใต้แล้วหลายประการ เป็นต้นว่า ใต้แก้ไขสนธิ
 สัญญาจนได้รับอิสรภาพในถาวรเมือง การศาล
 และการเศรษฐกิจ ใต้ก่อสร้างกำลังป้องกันชาติ
 ให้แข็งแรงยิ่งขึ้น เพิ่มพูนความมั่นคงในทางการ
 คติ การเกษตร การพิทักษ์สันติสุขและอนามัย
 ของประชาชน กับงานอื่นๆ อีกหลายอย่างอันเป็น
 ปัจจัยแห่งความถาวร

เพื่อใ้งานที่ทำมาแล้ว และที่จะทำต่อไปได้
 ผลยิ่งขึ้น ประชาชนชาวไทยจำต้องปลุกคุณ
 ลักษณะขึ้นให้สมกับระบอบใหม่ ด้วยเหตุนี้

รัฐบาลจึงต้องสนใจใน การสร้างความ วัฒนาให้บัง
เกิดคู่กันไปกับความถาวรที่ได้พยายามทำมาแล้ว

แต่การสร้างความถาวรกับการสร้างความวัฒนา
นั้น วิธีการไม่เหมือนกัน การสร้างความถาวร อาจ
อาศัยกฎหมายบังคับได้ แต่การสร้างความวัฒนา
นั้น ไม่สะดวกที่จะใช้กฎหมาย รัฐบาลจึงได้
จัดให้มีระเบียบการอันหนึ่งขึ้น เรียกว่า "รัฐนิยม"

รัฐนิยมมีลักษณะเช่นเดียวกับพระราชนิยมใน
สมัยก่อน ผิดกันแต่ที่พระราชนิยมเป็นเมตติของ
พระมหากษัตริย์พระองค์เดียว ส่วนรัฐนิยมเป็น
มติของรัฐ ซึ่งตั้งขึ้นโดยอนุโลมตามมติมหาชน
เป็นประเพณีนิยมประจำชาติ

ชาวไทยผู้หวังความวัฒนาถาวรของชาติพึงพร้อม
ใจกันเคารพและปฏิบัติตามรัฐนิยม ซึ่งรัฐบาลประ
กาศในราชกิจจานุเบกษา

แถลงการณ์

เรื่อง มติคณะรัฐมนตรีให้ประกาศรับนิยม ให้ใช้ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ

ตามประกาศการประกวดเนื้อร้องเพลงชาติ ซึ่งกรมโฆษณาการได้ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๒ นั้น ได้มีผู้ส่งเข้าประกวด ๖๑๔ ราย คณะรัฐมนตรีได้ตั้งคณะกรรมการ มีที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และมีนายพันเอก หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต, นายพันเอก หลวงพรหมโยธี, หลวงวิจิตรวาทการ และนายวิลาศ โอสถานนท์ เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาคัดเลือกเนื้อร้องเพลงชาติที่ส่งเข้าประกวดนั้น แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาชี้ขาดอีกชั้นหนึ่ง

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกแล้ว รายงานต่อคณะรัฐมนตรีว่า เนื้อร้องที่ส่งเข้าประกวดโดยมากมิได้เป็นไปตามกติกาข้อ ๓ (ข) ที่ได้ประกาศไว้ว่า ให้มีข้อความพอดี ๘ วรรค ส่วนบทเพลงที่มีความพอดี ๘ วรรค ก็มีเป็นจำนวนมากที่ร้องไม่ได้ถนัด คณะกรรมการได้คัดเลือกบางบทซึ่งเห็นว่าได้เป็นไปตามข้อกำหนดอย่างมากที่สุด คือมีทำนองร้องได้พอควร มีข้อความพอดี ๘ วรรค และมีถ้อยคำไพเราะและปลุกใจให้ชาวไทยบังเกิดความรักชาติ ทั้งเร้าใจให้เกิดความตื่นตัวในชาติประเทศด้วย แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ศกนี้ เห็นว่า เนื้อร้องของกองทัพบกเหมาะสมที่สุด และเมื่อได้แก้ไขเล็กน้อย เพื่อให้ดียิ่งขึ้นทั้งเนื้อความและเนื้อร้องแล้ว

ได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกันให้ประกาศรัฐนิยมให้ใช้
บทเพลงนั้นเป็นเนื้อร้องเพลงชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๐
ธันวาคม ๒๔๘๒ เป็นต้นไป คือ

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบแต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

ส่วนทำนองเพลงชาตินั้น ให้คงใช้ทำนองเพลง
ของพระเจนดุริยางค์ต่อไป

กรมโฆษณาการ

๑๐ ธันวาคม ๒๔๘๒

สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี

ส่วนหนึ่ง ซึ่งกล่าวทางวิทยุกระจายเสียง แต่ประชาชนชาวไทย
ทั้งหมดในอภิรักษ์ติศาสตร์แห่งงานเฉลิมฉลองวันชาติและสนธิสัญญา

๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๒

“อนึ่ง เมื่อได้พูดถึงเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับ
รักษาดีแล้ว ก็ทำให้รู้สึกว่าคุณธรรมทั้ง๒ประ
การนั้น ยังหาเพียงพอที่จะคลอบคลุมให้พี่น้อง
ชาวไทยเกิดคุณสมบัติ เป็นที่นิยมชมชอบ
อย่างชาติอื่นเขาโดยสมบูรณ์ไม่ ที่จะเรียกว่า
สมบูรณ์ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีประเพณีนิยม
ประจำชาติอีกด้วย ซึ่งรัฐบาลกำลังเตรียมการ
จะ ประกาศ ชักชวน พี่น้อง ชาวไทย ทั้ง หลายให้
ปฏิบัติตามในวันข้างหน้าเป็นครั้งเป็นคราวไปตาม
โอกาสอันควร เราจะเรียกว่า “รัฐนิยม” คือ
การปฏิบัติให้ เป็น ประเพณี นิยม ที่ดี ประจำชาติ
เพื่อให้ บุตรหลาน อนุชน คนไทยเรา ยึดถือ เป็น
หลักปฏิบัติ รัฐนิยมนี้มีลักษณะและละม้าย
คล้ายคลึงกับจรรยา มรรยาทของ อารยชน จะพึง
ประพฤตินั่นเอง ในรัฐนิยมยังมีพฤติกรรม
เพิ่มพิเศษขึ้นอีกอย่างหนึ่งคือ “อำนาจมหาชน”

อำนาจมหาชนนั้น แปรรูปมาจากกตมมหาชน ซึ่งเราเคยได้ยินได้ฟังมาแล้ว หมายความว่า การทำสิ่งใดให้ดำเนิน ตาม ความ เห็น ของ ส่วน มากของชาติ ความเห็นดีเห็นชอบของประชาชนส่วนใหญ่ นั้น ก่อให้เกิดอำนาจมหาชนขึ้น อำนาจมหาชนนั้น สามารถทำการปรับปรุงหรือปราบปราม กลุ่มชน ส่วนน้อย ที่ยังว่านอนสอนยาก ไม่มีเวลาตขึ้นมาเสมอกับผู้อื่นได้ การปราบปรามคนจำพวกนี้ บางทีก็ไม่อยู่ในข่ายของกฎหมายจะเออมไปถึง เพราะยังไม่มีหลักอันใดมาเป็นกรณีให้ต้องสร้างกฎหมายขึ้นสำหรับเรื่องนี้ ยกตัวอย่าง เช่นผู้ชายคนหนึ่ง เขารังแกผู้หญิง ผู้ เป็น เพศอ่อนกว่าตน กลาง ถนนหลวง รัฐนิยมก็มีว่า ผู้ชายคนนั้นควรได้รับโทษจากอำนาจมหาชนให้ สัมกับ ความประพฤติผิดอารยชนนั้น หรือเช่นเมืองบางปะเทศาวันที่ ๓ เดือนนี้ มีบุคคลบางคนก่อนทั้งศีลธรรมและการศึกษา แทนที่จะใช้ดอกไม้หรือลูกปา สายรุ้ง ขว้างนางบุษชาติ กลับใช้ก้อนอิฐบ้าง ขยะ

มุลฝอยข้างถนนบ้าง ของอากุลต่างๆ บ้างนำเข้าไปที่สตรีเพศเป็นต้น การกระทำอย่างนี้ไม่ใช่การกระทำของคนเจริญแล้ว เพราะคนเจริญแล้วไม่รังแกเพศอ่อน และยิ่งในคราวนั้น สภาสตรีได้มาทำงานเป็นการช่วยชาติด้วย ก็ยังเป็นการกระทำไม่ดีตั้งว่านั้นเลย ฉะนั้นเมื่อเรามีรัฐนิยมขึ้น คนจำพวกนั้นก็จะต้องได้รับโทษจากอำนาจมหาชนโดยตรงและโดยทันที เหมือนดังเรา เคยได้ ฟัง เรื่อง เกิด ขึ้นใน อารย ประเทศ บ่อย ๆ ว่า คนที่รังแกผู้หญิงก็ถูกราชฎรกลุ่มใหญ่จับตัวมาสำเร็จโทษเสียก็มี และคราวผู้ร้ายเข้าทำการปลงพระชนม์พระเจ้าแผ่นดินยโกสลาเวียในประเทศฝรั่งเศสเมื่อปีก่อนก็เช่นเดียวกัน อำนาจมหาชนได้เข้าจัดการกับผู้ร้ายคนนั้นเสียก่อน ที่กฎหมายบ้านเมืองจะเออมแขนเข้ามาถึง แต่ของไทยเราอาจไม่ทำรุนแรงถึงเช่นนั้น จะเพียงรวมกันว่ากล่าวอย่างแรง หรือหยดยังไม่ให้ฝ่ารัฐนิยมของเรา หรือช่วยกันจับตัวส่งเจ้าหน้าที่ก็จะเพียงพอ ”

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐนิยม ฉบับที่ ๑
เรื่อง การใช้ชื่อประเทศ ประชาชน และ
สัญชาติ

โดยที่ชื่อของประเทศนี้ มีเรียกกันเป็นสอง
อย่าง คือ “ไทย” และ “สยาม” แต่ประชาชน
นิยมเรียกว่า “ไทย” รัฐบาลเห็นสมควรถือเป็น
รฐนิยมใช้ชื่อประเทศให้ต้องตามชื่อเชื้อชาติและ
ความนิยมของประชาชนชาวไทย ดังต่อไปนี้

ก. ในภาษาไทย

ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ ให้ใช้
ว่า “ไทย”

ข. ในภาษาอังกฤษ

๑. ชื่อประเทศ ให้ใช้ว่า Thailand
๒. ชื่อประชาชนและสัญชาติ ให้ใช้ว่า Thai

แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบ ถึงกรณีที่มีบทกฎหมาย
บัญญัติคำว่า “สยาม” ไว้ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๔
มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๒

เรื่อง การป้องกันภัยที่จะบังเกิด แก่ชาติ

ด้วยรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ชาติไทยต้องเป็น
ที่เทอดทูนของชาวไทยอย่างสูงสุดเหนือสิ่งใด ๆ
การป้องกันรักษาชาติย่อมเป็นหน้าที่ของประชาชน
ทุกคนที่ร่วมชาติกัน จึงต้องป้องกัน อันตรายหรือ
ความเสื่อมโทรม ของชาติ ที่อาจมีมาด้วย ประการ
ต่าง ๆ จึงประกาศเป็นรัฐนิยมไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ประชาชาติไทยต้องไม่ประกอบ กิจการใด ๆ โดยไม่คำนึง ถึงผลประโยชน์ และความ ปลอดภัย ของชาติ

๒. ประชาชาติไทยต้องไม่เปิดเผยสิ่งซึ่งอาจเป็น ผลเสียหายแก่ชาติ ให้ชนต่างชาติล่วงรู้เลยเป็น อันขาด การกระทำเช่นนั้นเป็นการทรยศต่อชาติ

๓. ประชาชาติไทยต้องไม่ทำตนเป็นตัวแทนหรือ เป็นปากเสียงของต่างชาติ โดยไม่คำนึงถึงผล ประโยชน์แห่งชาติไทย ต้องไม่ออกเสียงหรือ แสดง ตนเข้า ข้างต่างชาติ ในกรณี ที่เป็นปัญหา ระหว่างชาติ การกระทำเช่นนั้น เป็นการทรยศ ต่อชาติ

๔. ประชาชาติไทยต้องไม่แอบอ้าง ชื่อขายที่ดิน แทนชนต่างชาติ ในทางที่เป็นภัยแก่ชาติ การกระทำเช่นนั้นเป็นการทรยศต่อชาติ

๕. เมื่อปรากฏว่า มีผู้หนึ่งผู้ใด ทรมานต่อชาติ
เป็นหน้าที่ของชาวไทยต้องเอาใจใส่รับระงับเหตุนั้น

ประกาศมาณวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๓

เรื่อง การเรียกชื่อชาวไทย

ด้วยรัฐบาลเห็นว่า การเรียกชาวไทยบางส่วน
ไม่ต้อง ตามชื่อ เชื้อชาติ และความนิยมของผู้ถูก
เรียกก็ดี การเรียกชื่อแบ่งแยกคนไทยออกเป็น
หลายพวกหลายเหล่า เช่น ไทยเหนือ ไทยอีสาน
ไทยใต้ ไทยอิสลาม ก็ดี ก็ไม่สมควรแก่สภาพ

ของประเทศไทย ซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะ
แบ่งแยกมิได้

จึงประกาศเป็นรัฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้เลิกการเรียกชาวไทยโดยใช้ชื่อที่ไม่ต้อง
ตามชื่อเชื้อชาติและความนิยมของผู้ถูกเรียก

๒. ให้ใช้คำว่าไทย แก่ชาวไทยทั้งหมดโดย
ไม่แบ่งแยก

ประกาศมาณ วันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรัฐนิยม ฉบับที่ ๔

เรื่อง การเคารพธงชาติ เพลงชาติ

และ เพลงสรรเสริญพระบารมี

ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ธงชาติ เพลง
ชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมีเป็นสิ่งสำคัญ

ประจำชาติ ฟังได้รับความเชิดชูเคารพของชาว
ไทยทั้งมวล จึงประกาศเป็นรัฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อได้เห็นการชักธงชาติขึ้น หรือลงจาก
เสาประจำสถานที่ราชการตามเวลาปกติ หรือได้
ยินเสียงแตรเดี่ยวหรือนกหวีดเป่าก้านับ หรือให้
อาณัติสัญญาณการชักธงชาติขึ้นหรือลดธงลง ให้
แสดงความเคารพโดยปฏิบัติตามระเบียบเครื่อง
แบบหรือตามประเพณีนิยม

๒. เมื่อได้เห็นธงไชยเฉลิมพล ธงเรือบ ธง
ประจำกองยุวชนทหาร หรือธงประจำกองลูกเสือ
ซึ่งทางราชการเชิญผ่านมา หรืออยู่กับที่ประจำแถว
ทหาร หรือหน่วยยุวชน หรือลูกเสือ ให้แสดง
ความเคารพโดยปฏิบัติตามระเบียบเครื่องแบบหรือ
ตามประเพณีนิยม

๓. เมื่อได้ยินเพลงชาติ ซึ่งทางราชการบรรเลง
ในราชการก็ดี ซึ่งบุคคลบรรเลงในงานพิธีอย่าง

หนึ่งอย่างใดก็ดี ให้ผู้ร่วมงาน หรือที่อยู่ในวง
งานนั้น แสดงความเคารพโดยปฏิบัติตามระเบียบ
เครื่องแบบหรือตามประเพณีนิยม

๔. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี ซึ่ง
ทางราชการบรรเลงในราชการก็ดี ซึ่งบุคคลบรรเลง
ในโรงแรมสรรพ หรือในงานสโมสรใด ๆ ก็ดี ให้
ผู้ร่วมงาน หรือที่อยู่ในวงงาน หรือในโรงแรมสรรพ
นั้นแสดงความเคารพ โดยปฏิบัติตามระเบียบ
เครื่องแบบหรือตามประเพณีนิยม

๕. เมื่อได้เห็นผู้ใดไม่แสดงความเคารพ ดัง
กล่าวในข้อ ๑-๒-๓ และ ๔ นั้น พึงช่วยกันตัก
เตือนชี้แจงให้เห็นความสำคัญแห่งการเคารพ ชง
ชาติ เพลงชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมี
ประกาศมาณวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรัฐนิยมฉบับที่ ๕

เรื่อง ให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภค
บริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

เนื่อง ด้วยสถาน การณ์ของโลก อยู่ในสภาพ
สงคราม ทุกประเทศทั้งที่เป็นคู่สงครามและเป็น
กลาง จำต้องสนับสนุนการเกษตร พาณิชย์ และ
อุตสาหกรรมของชาติเป็นพิเศษ คณะรัฐมนตรี
ได้พิจารณาเห็นว่า ถึงเวลาจำเป็นที่จะต้องชักชวน
ชาวไทยให้กระทำเช่นนั้น จึงได้ลงมติเป็นเอกฉันท์
ให้ประกาศเป็นรัฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอัน
ปรุงจากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
๒. ชาวไทยพึงพยายาม ใช้เครื่องแต่งกาย
ด้วยวัสดุที่มีกำเนิด หรือทำขึ้นในประเทศไทย

๓. ชาวไทยพึงช่วยกัน สนับสนุนงาน อาชีพ
การเกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม และวิชาชีพ
ของชาวไทยด้วยกัน

๔. กิจการสาธารณูปโภคอันใด ที่รัฐบาล
หรือชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายาม
ใช้และสนับสนุน

๕. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์
อุตสาหกรรม งานอาชีพ หรือวิชาชีพอันได้รับ
การสนับสนุนโดยรัฐนิยมฉบับนี้ ต้องพยายาม
รักษามาตรฐาน ปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และ
ดำเนินกิจการนั้น ๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุก
ประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐินิยมฉบับที่ ๖
เรื่อง ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ

ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ ซึ่งได้ประกาศไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้น ทำนองเพลงเป็นที่นิยมแพร่หลายตามสมควรแล้ว แต่เนื้อร้องจะต้องมีใหม่ เพราะชื่อประเทศได้เรียกว่าประเทศไทยแล้ว จึงได้ประกาศให้ประชาชนเข้าประกวดแต่งมาใหม่ บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาคัดเลือกเนื้อร้องบางบทเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาแล้ว ลงมติพร้อมกันตกลงตามบทเพลงของกองทัพโดยได้แก้ไขเล็กน้อย

จึงประกาศเป็นรฐินิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. ทำนองเพลงชาติ ให้ใช้ทำนองเพลงของพระเจนดุริยางค์ ตามแบบที่มีอยู่ ณ กรมศิลปากร

๒. เนื้อร้องเพลงชาติ ให้ใช้บทเพลงของ
กองทัพบกตั้งต่อไปนี้

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบแต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช

๒๔๘๒

พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี